మన కథ నిజం కాదా!

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ రోజు ప్రొద్దుట పదకొండు గంటల నుండే సందడి ప్రారంభమయ్యింది. ఒక్కొక్క కారు గుమ్మం ముందు నిలబడటం ప్రారంభమయ్యింది. మీనాక్షమ్మ అంతకు ముందే తయారవ్వడానికి బ్యూటీ పార్లర్‌కి వెళ్ళింది. సుజాత ఆ పాటికే ఒక షిఫాన్ చీరకట్టుకుని తయారయి వుంది. ఆమె హడావుడి పడుతూ వచ్చినవారిని రిసీవ్ చేసుకుంటున్నది.

సుబ్బూ తన గదిలో మంచం మీద కూర్చుని వళ్ళో పుస్తకం పెట్టుకుని చదవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడేగానీ మనసుకి ఏకాగ్రత కుదరడంలేదు. మరోసారి అయితే బయటకి వెళ్ళిపోయేవాడేకానీ అసలు ఈ స్నేహాలేమిటో కథేమిటో తెలుసుకోవాలనే మొండిగా కూర్చున్నాడు.

'తొందరపడకు ముందు చదువు పూర్తి చేసుకో' అన్న తండ్రిమాట పదేపదే గుర్తొస్తున్నది.

తల్లి నిజానికి చాలా సౌమ్యురాలు. కానీ ఆమె తన తల్లిమాట జవదాటలేదు ఆమె చేతిలో కీలుబొమ్మ. ఆస్తి చేతిలో పెట్టుకుని అమ్మమ్మ చేస్తున్న ఆగడాలు భరించలేకపోతున్నాడతను.

అంతలో సుడిగాలిలా రానే వచ్చింది మీనాక్షమ్మ.

సుబ్బూ ఆమె వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

ఆమె తన అమ్మమ్మేనా అని తెల్లబోయాడు.

అలా తీర్చిదిద్దింది బ్యూటీ పార్లర్.

అత్యాధినకమైన హెయిర్ స్టయిల్లో కొప్పు, దరిదాపు బాక్‌లెస్‌గా వున్న బ్లవుజు, బంగారు రంగులో మెరిసిపోతున్న లినెన్ సారీ, లోలాకులు, చీర కట్టుకున్న తీరు - అందరూ 'మీనూ, మీనూ' అంటుంటే అయితే ఈవిడే తన అమ్మమ్మనే భావన కొచ్చి రూఢి చేసుకున్నాడు సుబ్బూ.

మీనూ రాగానే స్నేహితులు లేచి కెవ్వున అరుస్తూ ఆమెని కౌగిలించుకుని రకరకాలుగా అభినందిస్తున్నారు.

ముద్దులు పెడుతున్నారు.

"రియల్లీ మీనూ నువ్వు ఫోటోలో కన్నా సూపర్బ్. అసలు నీకింత కూతురా!? సిల్లీ" అంటూ కామెంటు చేస్తున్నారు.

"నిన్ను ఎన్నాళ్ళకి చూశాం? హౌ లక్కీ అయామ్" అని మురిసిపోతున్నారు. అప్పుడే ఒకర్నొకరికి పరిచయం చేస్తున్నది మీనూ.

సుజీ చెప్పిన ప్రకారం కేటరింగ్ వాళ్ళు వచ్చిన వారందరికీ కూల్‌డ్రింక్స్ సప్లయ్ చేస్తున్నారు.

హాలంతా అరుపులతో, కేరింతలతో తుళ్ళి తుళ్ళి పడుతున్నది. నవ్వులతో దద్దరిల్లుతున్నది.

దాదాపు అందరూ తమ అమ్మమ్మలానే తయారయ్యారు.

పోయిన వయస్సుని రాబట్టుకోవాలనే వారి తాపత్రయం, జీవితంలో గతంలో దొరకని ఆనందాన్నిప్పుడు పొందాలన్న ఆశ వారిలో మెండుగా కనిపించి ఒక విధమైన జాలి కూడా కలిగింది సుబ్బూకి.

ఏవేవో సర్వింగ్ చేస్తూనే వుంది సుజీ.

వాటిని మెచ్చుకుంటూ లొట్టలేస్తూ కొందరు, అవి నచ్చనట్లు అపురూపంగా భుజాలెగరేసి మరొకటి ఆర్డర్ చేస్తూ తమ లిప్‌స్టిక్ పెదవులకి అంటకుండా సుతారంగా తింటూ మెచ్చుకుంటూ తింటున్నారు మరికొందరు.

పలకరింపులు, పరిచయాలు అయ్యాక పాటలు మొదలయ్యాయి.

"హాయ్ విన్నూ నువ్వు ఫేస్‌బుక్‌లో అప్‌లోడ్ చేసిన అన్నమయ్య పాట సూపర్బ్.. పాడవూ" అని అడిగిందొకావిడ.

విన్నూ కాసేపు బ్రతిమాలించుకుంది.

"అవును. హౌ మెలోడియస్ యువర్ వాయిస్! ప్లీజ్ మాకోసం పాడవూ!?" అని అందరూ గోల చేసేసరికి సదరు విన్నూ పాడటం మొదలెట్టింది.

సుబ్బూ ఆశ్చర్యంగా ఆ పాట వింటున్నాడు.

"అది పాటా.. మాటా!" అర్థం కాలేదతనికి.

పాడుతున్నది ఆడా. మగా నిర్ధారించుకోలేకపోతున్నాడు. ఆమె దాదాపు ఏ రాగం, శ్రుతి లేకుండా పాటని మాట్లాడేసింది. ఆమె పాట పూర్తయ్యేసరికి చప్పట్లు హోరు.

ఆమె గర్వంతో కూడిన సిగ్గు అభినయించింది.

వెంటనే మరొకామె ఎవరూ అడగకుండానే తన పాట ప్రారంభించింది.

అనేక అద్భుతమైన పాటలు వారి కంఠాల్లో దూరి ఖూనీ అయి బయటకి వస్తున్నాయి.

సుబ్బూకి చిర్రెత్తుకొస్తున్నది.

అసలు వీళ్ళెందుకు ఆ అద్భుతమైన పాటల్నిలా ఖూనీ చేస్తున్నారో అర్థంకావడంలేదు.

లతా, ఆశా, జానకి, వాణీజయరాంలాంటి అద్భుతమైన సింగర్స్ పాటల్ని నేరుగా విని ఆనందించొచ్చుకదా! తను చిన్నప్పటినుండి ప్రొద్దుట సుప్రభాత వేళల్లో ఎమ్మెస్, శోభారాజ్‌లాంటి డెడికేటెడ్ సింగర్స్ పాటలు విన్నాడు.

ఆ సదరు కార్యక్రమం ముగిసి లంచ్ ఏర్పాట్లు జరిగాయి.

సుజాత ఒక ప్లేట్లో సుబ్బూకి కొన్ని అయిటమ్స్ వడ్డించి గదిలోకొచ్చి కొడుకుని చూసి నవ్వింది.

"నువ్వు యిక్కడే తిను. ఏవన్నా కావాలంటే చెప్పు" అంది.

సుబ్బూ ఏమీ అనలేదు. సుజీ కొడుకు తల నిమిరి వెళ్ళిపోయింది. సుబ్బూ ఆ అయిటమ్స్‌వైపు చూశాడు. అతనికి కళ్ళు తిరిగాయి.

పాయసం, బిరియాని, పన్నీర్‌తో చేసిన అయిటమ్స్, రెండు మూడు రకాల స్వీట్స్, పులిహోర - ఇంకా చాలా అయిటమ్స్, రెండు మూడు రకాల స్వీట్స్, పులిహోర ఇంకా చాలా అయిటమ్స్ పెట్టారు. కొన్ని పుల్లారెడ్డి నుండి, ఆగ్రా నుండి తెచ్చారు. పాయసం, బిరియాని, పులిహోర అన్నీ బాస్మతి రైస్‌తోనే చేశారు.

చూస్తుంటేనే వెగటేసింది సుబ్బూకి.

అంతలోనే కెవ్వున అరుపులూ, చప్పట్లూ వినిపించి అటు చూశాడు.

మీనాక్షమ్మ అందరి మధ్యా కేక్ కట్ చేసింది. దీపాలు ఆర్పింది. హాలంతా లైట్లు బ్లింకవుతున్నాయి.

అందరూ మీనాక్షమ్మకి హాపీ బర్త్‌డే చెబుతూ పాట పాడారు. కేక్ అందరికీ తినిపించింది మీనాక్షమ్మ.

ఆ హడావుడి ముగిసాక భోజనాలు సాగాయి.

టీ, స్నాక్స్ ముగిసాక అందరికీ మీనాక్షమ్మ తన చిట్ పథకం వివరించింది. ఆమె కొంత సందేహంగానే అయిదువేలంటూ తన ప్రపోజల్ బయట పెట్టింది.

"మనకంటూ మన డబ్బు వుండాలి. ఇన్నాళ్ళూ సంసారాలకోసం కష్టపడ్డాం. ఎన్నో త్యాగాలు చేసాం. ఏదయినా చిన్నపాటి నగ కొనుక్కోవాలన్నా ఈ రోజుల్లో లక్షల ఖరీదుంది. అందుకే యీ చిట్ ప్రపోజ్ చేస్తున్నా" అని చెప్పింది మీనాక్షమ్మ.

అందరూ వెంటనే 'ఓకే' చేసారు.

కొందరు మాత్రం "ఇరవైమంది వేస్తే ఆఫ్టాల్ ఒక లక్షవుతుంది. దాంతో ఏమొస్తుంది? పదివేలు పెట్టు" అన్నారు.

"అవునవును. ఇప్పుడెవరు గోల్డ్ పెడుతున్నారు, డైమండ్స్ లేకపోతే సిగ్గుచేటు" అన్నారు.

వెంటనే మీనాక్షమ్మ పదివేలు చేసేసింది.

అందరూ పర్సుల్లోంచి డబ్బులు తీస్తుంటే వారి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికి ఆశ్చర్యపోయాడు సుబ్బూ.

సుజీ అందరి ఎమౌంట్స్ పేర్లు ఒక పుస్తకంలో రాసింది. లాటరీ వేసారు. మొదటి చిట్ తీసుకుని అందరికీ ధన్యవాదాలు చెప్పి వీడ్కోలిచ్చింది మీనాక్షమ్మ.

అందరూ వెళ్ళాక తీరుబడిగా సోఫాలో కూలబడి "చూశావా నా తెలివి.. మన చేతిలో మూడు లక్షలు వచ్చిపడ్డాయి" అని నవ్వింది గర్వంగా.

తల్లి తెలివికి ఎంతగానో అబ్బురపడింది సుజీ.

ఆ వెంటనే సుబ్బూ కోపంగా బయటకొచ్చి "ఇప్పుడయిన ఖర్చు ఎంతో అదీ లెక్కేయి. అయినా ఇదేంటి? ఇల్లు సత్రవ చేసేస్తున్నారు" అని ఎగిరాడు కోపంగా.

సుజీ భయంగా చూసింది కొడుకు వైపు.

"వాడింతేలే. వాడు మగాడు కదా! ఆ బుద్ధి ఎక్కడికి పోతుంది. అలాగే వాగుతాడు. పట్టించుకోకు" అంది మీనాక్షమ్మ తనని తాను నాలుగయిదు సెల్ఫీలో బిగించుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా.

సుబ్బూ కోపాన్ని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు.

"ఓహో మీరంతా బాధిత స్త్రీలకి ప్రతినిధులన్నమాట"

"ఏవన్నా అనుకో!"

"బయట వచ్చి చూడు, అసలెవరు నిజంగా సమస్యలతో అలమటిస్తున్నారో. ఎవరు ఆర్థిక బాధలతో కృంగిపోతున్నారో!" అన్నాడు సుబ్బూ ఆవేశంగా.

మీనాక్షమ్మ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వింది.

"ఎవరైనా పైకి చూడాలనుకుంటారు. క్రిందకి కాదు" కోపంగా అంది.

సుజాత కొడుకు వైపు చూసి వూరుకోమన్నట్లుగా సైగ చేసింది.

సుబ్బూ అసహనంగా కుర్చీ తన్ని బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్తున్న సుబ్బూ వైపు చూసి "నీ కొడుక్కి తక్కువలేదు. అన్నీ తండ్రి బుద్ధులే వచ్చాయి. ఒక్కనెల టర్మ్ ఫీజు కట్టకపోతే తెలిసొస్తుందయ్యగారికి" అంది వెటకారంగా.

ఆ మాట విని విలవిలలాడింది సుజాత.

"చిన్నాడమ్మా తెలియదు" అంది బ్రతిమిలాడుతున్న ధోరణితో.

ప్రొద్దుటే ఫోను చేసింది వేదవతి.

"ఏంటి ప్రొద్దుటే, ఏంటి విశేషం?" అంది మీనాక్షమ్మ నవ్వుతూ.

"విశేషమే. పదిగంటలకొకసారి నువ్వు రెడీగా వుండు. నేను నిన్నొక చోటికి తీసుకెళ్తాను" వేదవతి.

"ఎక్కడికి?"

"అది సర్ప్రయిజ్. చూడాలి నువ్వు" అంది వేదవతి.

"సరే!"

"ఏం చేస్తున్నావ్?"

"కాఫీలయ్యాయి. సుజీ టిఫిన్ తయారు చేస్తోంది"

"సరే. టిఫిన్ తిని రెడీగా వుండు. నేను నిన్ను పికప్ చేసుకుంటాను. లంచ్ బయట చేద్దాం" అంది వేద.

"ఎవరమ్మా?" అంది సుజీ టిఫిన్ తెచ్చి తల్లికిస్తూ.

"వేద. ఎక్కడికో తీసుకెళ్తుందట. రెడీగా వుండమంది."

"వేదా? ఎవరూ?"

"అదే నల్లగా, పొడవుగా రేవులో తాడిలా వుంటుంది. ఆ గాడీ మేకప్పూ వేషం, మా వూర్లో చొల్లంగి తిర్నాలకి ఆడవేషం వేసుకున్న మగాడిలా వుంటుంది" అని కిసుక్కున నవ్వింది మీనాక్షమ్మ.

తల్లి జోక్‌కి పకపకలాడింది సుజాత కూడా. గదిలోంచి వాళ్ళ మాటలు వింటున్న సుబ్బూకి వళ్ళు మండిపోతోంది.

"అమ్మా!" అంటూ అరిచాడు గట్టిగా.

"వెళ్ళు వెళ్ళు.. మగధిక్కారం వినిపిస్తోంది" అంది మీనాక్షమ్మ భుజాలెగరేసి నవ్వుతూ.

"అమ్మా యితరుల గురించి మీరెలా మాట్లాడుతున్నారో అర్ధమవుతుందా? స్నేహం పేరుతో ఎంత చౌకబారుతనంతో ప్రవర్తిస్తున్నారో తెలుసా?" అన్నాడు కోపంగా.

జవాబు చెప్పలేక నీళ్ళు నమిలింది సుజాత.

"అబ్బో చెప్పొచ్చావ్. వెనుక అందరూ ఇలానే మాట్లాడుకుంటారు. ఈ శ్రీరంగ నీతులకేం లే" అంది మీనాక్షమ్మ.

సుబ్బూ ఆవిడ మాటల్ని పట్టించుకోకుండా తల్లి భుజాల చుట్టూ చేతులేసి తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకుని "నాన్న ఇంటికొచ్చి రెండ్రోజులయ్యింది. నీకా విషయమన్నా గుర్తుందా?" అనడిగాడు.

సుజాత అపరాధిలా తలదించుకుంది.

"నాన్న చాలా మంచివాడమ్మా"

బదులుగా సర్రున తలెత్తి చూసింది సుజాత.

"మంచివాడు కాదు. చేతకానివాడు"

సుబ్బూ తల్లి వైపు నిస్సహాయంగా చూసి "ఎందుకని?" అన్నాడు.

"ఒక్క రూపాయి సంపాదించలేకపోయాడు. ఏ పని చేసినా నష్టమే. మా అమ్మలేకపోతే నేను ఏమయిపోయేదాన్ని? చివరికి నీ చదువుకూడా అమ్మమ్మే చెప్పిస్తున్నది. అది గుర్తుంచుకో" అని వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోయింది సుజాత.

సుబ్బూ వెళ్తున్న తల్లివైపు నిస్పృహగా చూశాడు.

ఆమెని బయటకి తేవడం చాలా కష్టమైన పనని గ్రహించాడు సుబ్బూ. తండ్రి చేతిలో డబ్బులేదు. ఎవరో స్నేహితుడి ఆఫీసులో వున్నాడు రెండ్రోజులుగా. ఇద్దామంటే తన దగ్గర కూడా ఏమీ లేదు. సుబ్బూ బాధని మనసులోనే అదిమి పట్టి కాలేజీకి బయల్దేరాడు.

పదిగంటలకి వేదవతి వచ్చింది సుడిగాలిలా.

అప్పటికే తయారయివున్న మీనాక్షమ్మ కూతురికి చెప్పి వేదతో బయల్దేరింది.

దారిలో వేద చెప్పింది "అక్కడంతా సైలెంట్‌గా ప్రతిదీ గమనించు. ఆ తర్వాత నువ్వేం చెయ్యాలో చెబుతాను" అంది.

మీనాక్షమ్మకి చాలా కుతూహలంగా వుంది, తనేం చూడబోతున్నానో అని.

కారు ఒక అధునాతనమైన ఎపార్టుమెంట్స్ ముందు ఆగింది. లిఫ్టులో ఇద్దరూ పైకెళ్ళారు. ఒక ఫ్లాట్ ముందు చాలా చెప్పుల జతలు వున్నాయి. అక్కడ కాలింగ్ బెల్ మోగించింది వేద. తలుపు తెరచుకుంది.

ఒక స్త్రీ నిలబడి వీళ్ళిద్దర్నీ చుసి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ" రండి. రండి" అంది.

"మీట్ మై ఫ్రెండ్ మీనూ! బై ద బై షియీజ్ రమా!" అంటూ పరిచయాలు చేసింది వేద.

ఇద్దరూ కరచాలనం చేసుకున్నాక లోపలి వాతావరణం చూసి విస్తుపోయింది మీనా.

అది విశాలమైన హాలు.

హాల్లో ఒక పది పైనే రవుండ్ టేబుల్స్ వేసి వున్నాయి. టేబుల్‌కి ఆరు కుర్చీలు వేసి వున్నాయి. అక్కడ అప్పటికే వచ్చిన స్త్రీలు తీవ్రమైన ఏకాగ్రతతో పేకాడుతున్నారు. కాఫీలు, టీలు, స్నాక్స్ ఒక పనమ్మాయి సర్వ్ చేస్తున్నది.

"మీరు కూర్చుంటారా. ఆ టేబుల్ ఖాళీ వుంది" అనడిగింది రమ నవ్వుతూ.

"నో! నో! నాకు రాదు" అంది మీనాక్షమ్మ కంగారుగా.

"అయ్యో ఇందులో రాకపోవడానికేముంది. రెండాటలాడితే అదే వస్తుంది" అంది నవ్వుతూ.

"లేడీస్ పేకాడతారా?" అంటూ తన ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించింది మీనక్షమ్మ.

"యూ సిల్లీ! ఏం ఆడటానికి మగాడికే దేవుడు చేతులిచ్చాడా?"

"అంటే... ఇది గాంబ్లింగ్ కదా" అంటూ నసిగింది మీనాక్షమ్మ.

ఆ మాటకి పేకాడుతున్న ఒకావిడ సీరియస్‌గా మీనాక్షమ్మ వైపు చూసింది.

"మా ఆయన పోయాడు. నా చేతికి బల్క్ పెన్షన్ వస్తుంది. ఏ లోకంలో వున్నాడో.. థాంక్ యూ డియర్. నా పిల్లలు ఎబ్రాడ్‌లో వున్నారు. ఆ టి.వి ప్రోగ్రామ్స్ బోర్. రోజంతా ఏం చేయను. ఇక్కడ కొస్తే టైమే తెలియదు. మహా థ్రిల్లింగ్‌గా వుంటుంది. రెండాటలు ఆడి చూడండి. రేపణ్ణుంచి మీరే పరిగెత్తుకొస్తారు. ఇట్సాల్ టైం కిల్లింగ్" అంది.

ఆ థ్రిల్ ఏమిటో మీనాక్షమ్మకి అర్థంకాలేదు కానీ అక్కడందరి మొహాల్లోనూ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది.

రమాదేవే వాళ్ళందరికీ లంచ్ ఏర్పాట్లు చేసింది.

కొందరు మధ్యలో డ్రాపయి వెళ్తున్నారు.

మరికొందరు మధ్యాహ్నంగా వచ్చి జాయినవుతున్నారు. కొందరు అప్పుడే తీవ్రంగా దెబ్బలాడేసుకుంటున్నారు. మరికొందరు తిట్టుకుంటూ తరతరాల్ని ఎత్తి ఆడిపోసుకుంటున్నారు.

మీనాక్షికి అది చూసి భయంవేసింది.

"అయ్యో.. వాళ్ళు అంతలా దెబ్బలాడేసుకుంటున్నారు" అంది కంగారుగా.

బదులుగా వేదవతి నవ్వి "అదేం లేదు. ఈ కాసేపే. రేపు యిద్దరూ భుజాల మీద చేతులేసుకుని ఒకే కారులో వస్తారు."

"అవునండి ఆటలో తీవ్రంగా ఇమ్మర్సయి అలా చేస్తారంతే. వాళ్ళు బెస్ట్‌ఫ్రెండ్స్" అంది రమాదేవి.

తిరిగి కారులో ఇంటికొస్తుంటే "ఇంతకీ నన్నెందుకక్కడికి తీసుకెళ్ళావ్?" అనడిగింది మీనాక్షమ్మ.

"ఆ క్లబ్ నీ చేత కూడా పెట్టిద్దామని" డ్రైవ్ చేస్తూ చెప్పింది వేదవతి.

"అమ్మో.. నా వల్ల కాదు. అయినా మా లొకాలిటీలో అది కుదరదు"

"అందుకే నా పక్కనే ఒక ఎపార్టుమెంటుకూడా చూశాను. అందులోకి షిఫ్టవ్వు"

"నేనంత ఎఫర్ట్ చెయ్యలేను వేదా. అయినా ఇంత హైఫై నాకు కుదరదు. వీళ్ళంతా అప్పర్ క్లాస్ లేడీస్"

"వాళ్ళ బొంద. ఈ జూబ్లీ హిల్స్‌లో వున్నంత చిల్లర జనం మరెక్కడా వుండరు. ఊరినుండి సంచులు పట్టుకుని వచ్చి ఎదిగిపోయిన జనమే ఎక్కువ. నిన్ను నువ్వు తక్కువ చేసుకోకు. నువ్వు డబ్బు యిబ్బందిలో వున్నావని మాత్రమే యీ సలహా యిస్తున్నాను. చిట్స్ వలన ఏం బాగుపడతావు? ఆ మనీ ఎప్పటికయినా తిరిగి యిచ్చేసేదే కదా! ఆలోచించు"

మీనాక్షమ్మ ఆలోచనలో పడింది.

వేదవతి మీనాక్షమ్మని డ్రాప్ చేస్తూ "ఏ సంగతీ ఫోన్ చెయ్యి. లేకపోతే ఆ అపార్టుమెంట్‌లోకి ఎవరన్నా వచ్చేస్తారు. బెస్ట్ ప్లేస్" అంటూ హెచ్చరించింది.

ఆ రాత్రి మీనాక్షమ్మకి నిద్రపట్టలేదు. టేబుల్‌కి ఇంతని వసూలు చేస్తుందట రమాదేవి.

"పోలీసుల బెడద వుండదా?" అని రాత్రి ఫోను చేసి మరీ తన సందేహాల్ని వెలిబుచ్చింది మీనాక్షమ్మ.

"సింగినాదం. డబ్బుకు లొంగని పోలీసెవడు?" అంది వేదవతి.

రమాదేవి ఆ డబ్బుతో మరో ఎపార్టుమెంటు కొన్నదని తెలిసి నిద్రపట్టలేదు మీనాక్షమ్మకి.

ఆ మర్నాడే తన దగ్గర వున్న చిట్ డబ్బులో కొంత ఎడ్వాన్సు ఇచ్చి అపార్టుమెంటు తీసుకుంది. ఫర్నీచర్ కొంది మిగతా సొమ్ముతో.

సుజాతకి తల్లిచేస్తున్నదేవిటో అర్థం కావడంలేదు. ఎన్నిసార్లడిగినా నవ్వుతుంది కానీ చెప్పడంలేదు.

ఆ రోజు సుబ్బూ కాలేజికి వెళ్తూ "రాత్రికి రాను. నాన్న దగ్గరకి వెళ్తా" అనడంతో మీనాక్షమ్మ ఎగిరి గంతేసింది.

ఆ రోజే పేకింగ్ ఎండ్ మూవర్స్‌కి చెప్పి సామాను పేక్ చేసి కొత్తింటికి మకాం మార్చేసింది.

అప్పటికే వేదవతి ఆ యింటికి కావాల్సిన హంగులేర్పరిచి ఈ కొత్త పేకాట క్లబ్బు గురించి మౌత్ పబ్లిసిటీ యిచ్చేసింది.

సుజాత తల్లి నేర్పరితనానికి అబ్బురపడుతూనే సుబ్బూని గురించి భయపడుతూనే వుంది. "ఈ తతంగాన్ని పేకాటని వాడసలు యిష్టపడడు. చాలా గొడవయి పోతుందేమో?" అదేమాట తల్లితో అంటే తీసిపారేసింది మీనాక్షమ్మ. "దెబ్బకి దెయ్యం లొంగుతుంది. అమ్మ పెట్టదూ అడుక్కుతిననివ్వదని. వీడి బాబుకి సంపాదన లేదు. వీడి చదువు పూర్తికాలేదు. ఏం చేస్తాడు? చచ్చినట్లు వాడే వస్తాడింటికి" అంది.

సుబ్బూ ఆ రాత్రి కాలేజి నుండి తిన్నగా తండ్రి దగ్గర కెళ్ళాడు. తను వెళ్ళేటప్పటికి ఆయన పెద్ద పెద్ద ఎకౌంట్ బుక్స్‌లో ఏవో లెక్కలన్నీ కంప్యూటర్‌లోకి ఫీడ్ చేస్తూ వున్నాడు.

సుబ్బూని చూసి నవ్వుతూ "రా నాన్నా, ఎలా వున్నావ్?" అన్నాడు.

సుబ్బూ మౌనంగా తండ్రి ఎదుట కూర్చుని "నిన్న ఇంటికి రాలేదేం నాన్నా?" అనడిగాడు. తన ప్రశ్న తనకే ఎబ్బెట్టుగా అనిపించింది.

బదులుగా ఆయన నవ్వి "ఇదిగో ఈ లెక్కలన్నీ చూస్తున్నా. నా ఫ్రెండ్ ఎకౌంటెంట్ మానేసాడట. ఊరికే సహాయం తీసుకోకూడదు కదా!" అన్నాడు. "నువ్వు బాగా చదువుకో. మిగతా వేటి మీదా దృష్టి పెట్టకు. కొన్నాళ్ళు ఓపిక పట్టు. అన్నీ చక్కబడతాయి."

ఆయన మాటలు మౌనంగా విన్నాడు సుబ్బూ.

ఆయన డ్రాయర్ లాక్ చేసి "పద, అలా ఏదైనా రెస్టారెంట్‌కి వెళ్ళి భోంచేద్దాం" అన్నారు లేచి నిలబడుతూ.

ఇద్దరూ దగ్గర్లో వున్న రెస్టారెంటుకెళ్ళి భోంచేసారు.

బిల్ సుబ్బూ పే చెయ్యబోతే వద్దని వారించి ఆయనే ఇచ్చి "నిన్న నా ఫ్రెండ్ కొంత ఎడ్వాన్స్ యిచ్చాడులే" అన్నారు నవ్వుతూ.

సుబ్బూకి అర్థమయ్యింది తండ్రి అక్కడ పనికి కుదురుకున్నారని.

ఇంతలో తల్లినుండి ఫోన్ వచ్చింది.

"సుబ్బూ, నువ్వా యింటికి వెళ్ళకు. మనం యిల్లు మారిపోయాం. జూబ్లీ హిల్స్, రోడ్ నెంబర్ 23. ఖజురహో ఎపార్టుమెంట్స్" అంటూ ఎడ్రస్ చెప్పింది సుజాత.

సుబ్బూ తెల్లబోయి విన్నాడు.

"ఏవిటట?"

"ఇల్లు మారారట. ఇప్పటికిప్పుడు" ఆశ్చర్యంగా తండ్రికి చెప్పాడు.

"సరే గొడవ పడకు. సర్దుకో"

తండ్రి సలహా పాటించేవాడే సుబ్బూ - ఆ మర్నాడు ఆ సంఘటన జరిగి వుండకపోతే.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments